

Somodi István (1759–1845) református lelkész

Farsangi prédikáció

Textus: L 15,11–13.

[...] A' van még hátra, hogy egynehány jó tanácsokat adjak avégre, hogy magatokat ifjú korotokban a kegyességre szenteljétek.

Az első tanács hát e' lesz: Gondoljátok meg figyelmetesen azt a nagy kárt és veszedelmet, amely háramlik reátok abból, ha életeteknek legszebb idejét feshettségben töltitek el. Szent élet nélkül senki az Urat nem láthatja, sem a tisztátalanok, sem a káromkodók, sem a részegesek, sem más egyéb bűnökben leledzők az Isten országát nem láthatják. [vö. 1K 6,9–10] Aki boldog akar lenni, annak új embernek, jó embernek kell lenni; mikor kell hát kezdenetek a ti megjobbítástokat, az a kérdés. Most, szerelmes ifjak! Most, a ti életeteknek virágjában sokkal könnyebb lesz most az indulatokat megzabolázni, mint vénsegtékben, még most az indulatok olyanok bennetek, mint a szilaj csikók, de ha azokat zabolához nem szoktatjátok, majd csak 30 s 40 esztendő korotokban is olyanok lesznek már, mint a csökönös lovak. Tudjátok pedig azt, hogy könnyebb a szilaj csikót megszelídíteni, mint a csökönös lovat engedelmességre hajtani. Annyival inkább kell ezzel az embernek maga megjobbításával sietni, mert az idők múlton múlnak, s véletlen meglephet a halál, akkor oztán mint lészen dolgunk? Bizony csak azok látják meg az Istent, akiknek szívek életekben tiszta volt, édes Idvezítőnk mondása. [...]

A második tanács ez: Vigyázzatok magatokra, és a ti szívetekre, kerüljétek a rossz társaságot, s kiváltképpen mindenek felett a tisztátalanságot és bujaságot. E' vala a tékozló fiú veszedelmének is az oka, mindenét a paráznákra költötte, amint vagyon a históriában, s végre oly nagy nyomorúságra jutott, hogy a moslékot is jóízűn megette volna, de azt sem kapott. Bizony, szerelmesim, ez, tudniillik a bujaság és tisztátalanság juttat ma is sokezer meg ezer ifjakat koldulásra, ettől hát magatokat mindenek felett megoltalmaztatók. *Olyan a parázna asszonyi állatnak ajaka, mint a csepegő lépes méz, de oztán keserű annak vége, mint az öröm.* [Prv 5,3–4] Így teszi ki Bölcs Salamon ezt [...]

Az utolsó tanács azokat illeti, akik ifjúságoknak esztendeit feshettségben töltötték el. Mit kell hát az ilyeneknek cselekedni, az a kérdés. Ezt, hogy többé ne éljenek úgy, ne éljenek a testnek kívánsága szerént, hanem az Isten akaratja szerént, és mindenek felett kérjék az Istent Szent Dáviddal ekképpen: Uram! Az én ifjúságomnak bűneiről és vétkeiről ne emlékezzél meg, hanem inkább a te irgalmasságod szerént emlékezzél meg énrólam a te jóvoltodért. [Ps 24/25,7] [...]

Somodi István: *Falusi prédikátor*, I–II. kötet. Győr 1797; a teljes szöveg: I,132–149.

Újraközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény.*

Szerk. Szelestei N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 347–348; a teljes szöveg: 345–348.